

- горѣ, надъ всички е отгорѣ: който е отъ земѣ-
тѣ, отъ земѣ-тѣ е, и отъ земѣ-тѣ говори:
който иде отъ небе-то, надъ всички е отгорѣ.
- 32 И това което е видѣлъ и чулъ, него свидѣтел-
ствува; и никой не приима свидѣтелство-то му.
- 33 Който приеме свидѣтелство-то негово, запеча-
34 талъ е че Богъ е истиненъ. Защото *тойзи* кого-
то е Богъ пратилъ, словеса-та Божїи говори;
понеже Богъ не дава *нему* Духъ-тъ съ мѣркѣ.
- 35 Отецъ люби Сына, и всичко е далъ въ неговы-
36 тѣ рѣцѣ. Който вѣрува въ Сына има животъ
вѣченъ; а който не вѣрува въ Сына, нѣма да
види животъ; но гнѣвъ Божїй остава на него.

ГЛАВА 4.

- 1 А когато разумѣ Господь *Иисусъ*, че еж чули
Фарисеи-тѣ че Иисусъ повече ученицы прави и
2 крыщава неже Іоаннъ, (Ако и да не крыщаваше
3 самъ си Иисусъ, но ученици-тѣ му;) Остави Іу-
4 деѣ, и отиде пакъ въ Галилеѣ. И трѣбваше да
5 мине прѣзъ Самарїѣ. И тѣй дойде въ единъ
Самарїйскый градъ нарицаемъ Сихаръ, близу до
мѣсто-то което даде Іаковъ на сына си Іосифа.
- 6 И тамъ имаше кладенецъ Іакововъ: Иисусъ про-
чее утруденъ отъ пѣтъ, сѣдѣше така на кладе-
7 нецъ-тъ: *а* часъ-тъ бѣше около шесть. Идува
нѣкоя си жена отъ Самарїѣ, да начерпе водѣ.
- 8 Казува ѿ Иисусъ: Дай ми да пїѣ. Защото уче-
ници-тѣ му бѣхъ отишли въ градъ-тъ, да ку-
9 пятъ за яденіе. Казува му жена-та Самарянка:
Какъ ты, който си Іудеянинъ, искашь за пїаніе
отъ мене, която съмъ жена Самарянка? Защото
Іудеи-тѣ не ся съобщаватъ съсъ Самаряны-тѣ.
- 10 Отговори Иисусъ и рече ѿ: Ако бы знаела Бо-
жїѣ-тѣ дарбѣ, и кой е що ти казува: Дай ми
да пїѣ, ты бы поискала отъ него, и далъ бы